

til Arbejdets produktive Art f. Eks. mellem den Vask, der foretages i Huset, og den, der lejes ud mod Betaling, mellem Husbugning og Bugning som Industri, mellem Forfærdigelse af Klæder hjemme eller ved betalte Syersker eller Skrædere? Det ene er jo ligesaa produktivt som det andet. Og det samme gælder ogsaa om selve det Arbejde, der gaar ud paa at forestaa Husholdningen. Den, der vil føre sin egen Husholdning, men ikke har Hustru eller voksne Døtre, der kan overtage dette, maa jo i Regelen engagere en særskilt lønnet Husbestyrerinde til at forestaa Husholdningen, hvilket er det bedste Bevis for, at Hustruens Arbejde, der gør saadan Udgift overflødig, har en økonomisk Værdi, der kan stilles ved Siden af en Indtægt, der flyder ind i den fælles Husholdning. Det kan være vanskeligt nok at værdsætte Indtægter af heromhandlede Beskaffenhed; men denne Vanskelighed ophæver aabenbart ikke Indtægtens økonomiske Realitet, og det synes klart, at Husmødrenes Arbejde i det overvejende Antal Tilfælde burde — rent økonomisk set — takseres adskillig højere end en Husbestyrerindes, med ligesaa megen Ret, som en Gaardbrugers personlige Arbejde maa takseres højere end en Gaardsbestyrers eller Brugsfuldmægtigs.

Hvad de hjemmeværende Døtre angaar, er det jo saa, at der navnlig blandt de mere velstaaende Samfundsklasser findes ikke saa faa, der vistnok, som det hedder, »hjælper til i Huset«, men alligevel ikke kan anses at udføre noget synderligt produktivt Arbejde. Det tør imidlertid hælde, at den stigende Anvendelse af de ledige kvindelige Kræfter i Næringslivets Tjeneste bl. a. ogsaa har haft til Følge, at de i Huset tilbageblevne Døtre har fundet mere Anvendelse ved huslige Arbejder end før. Derhos maa man ved Bedømmelsen af disse Forhold ikke overse, at det huslige Arbejde i de højere Samfundsklasser antager en forskellig Form og tildels ogsaa har andre Opgaver, men derfor ikke taber Karakteren af produktivt Arbejde.

Erkendes Rigtigheden af den her fremholdte Synsmaade, vil der, naar Hensyn tages til Husmødrenes og de hjemmeværende Døtres huslige Arbejde, blive et meget betragteligt Tillæg til den beregnende Nationalindtægt. Det gælder her Værdien af, hvad mere end 300,000 arbejdende Kvinder udretter i Aarets Løb ved sine Hænders Gærning og sit Tankearbejde for Hus og Hjem.

Dette Arbejde kunde maaske værdsættes i Forhold til, hvad de Kvinder, der har lønnet Erhverv eller er i selvstændig Virksomhed, fortjener ved sit personlige Arbejde, Hensyn taget til den forskellige Grad af Uddannelse, der forefindes inden de forskellige Samfundsklasser, hvorom der er Spørgsmaal. Angaaende disse Forhold foreligger der vistnok ikke